

LTK Beets

F 17

Bernard Texeira

—

Bernard ter Haar, den 19de Junij
 1806 te Amsterdam geboren, den 19sten November
 1880, op vier en zevenzigjarige leeftijd,
 heeft hij vier en twintig jaer als prediker
 by onverschillen vreesloofche Gemeente
 te Lauff in zijn geboortestad dienst gedaan,
 en twintig jaer lang tevens in de
 godgeleerdheid gemeent wad. ~~overleden~~
 in het Guldensche Vesp overleden,
 deszelfs titellang des prediker opgang
 gemaakt, heeft al geleend zijner
 profesprale rang e titel vreesloof en
 gewettigd, heeft al profeschijver
 lof ingewort, mee het ceit, het meest
 e het ceit te Loo, desen heren
 als dichter, waarten de betruis hem
 gevonden, de kint hem op gewond
 had, waarden hij del als en der
 ditreuewste Lijng tids, en onverschillen
 Lyken ~~vermaant~~ ^{Ere} heeft waerdig
 gemaakt.
 Zijn vader, Bernard ter Haar, was en
 Amsterdamsch Handelsman, door dege
 lighheid van karakter e mee dan gewo
 ne bewijghheid te ongan algemeen
 geant

glacht en, om zyne oprechte en koudedige
 Godsmilt, hady ongeschreeven bij indawa
 al en Kerkelken en Woeterbeek; zyne
 moeder, Johanna Judith Stanning,
 dochter van Gebrit Stanning, schifit te
 Anhem, gela en godsmilt, al haer
 achtgondert, maar daerby Jhruslar
 en zee; degelyke infecten van en tol
 lity opim, behoude huir vrouw, haer
 van ota en het beftinis zjner Labent
 in de moilygh tyden der Franfche Oer-
 fceyfting, met raad en daad byftand;
 dat zynleer duchtlyk gewyl, letter
 kinderjeren maak en huyt by belerent
 in de beste werken van haer tyd. Haer
 Guldafche ofkomte, en betrekkingen beahty of onvafchredy.
 de jongen Bernard reeds in zjner je
^{kynde} jahan aan den wizen des natien
 in ~~het~~ behoortlyfte oter vaderlandfche
 gewerten, waer het goed en uijz beheer
 van huir en haer der familie mla
 bagina en Somervlyft te witten,
 en het de jongen Bernard, wie dwoerde
 antler dit aandrijden was aan bevolen,
^{omvafchredy} ~~omvafchredy~~ vergind reed, op zjner
 dit gereten, door bofphen en vullieny
 en te volen.
 Ma inzig verthoude met de natien, day
 zjner oprechter en hartichlyke vrienden
 in haer fchoubeden, othet men van het
 bejftit dit end in der dichter ter Haer;
 der jingdijer eunter den men later in zjner
 jefon met vermond hebben, evenmin
 de men het den Ten better aangehoen
 dat ^{men} de Leeraar gewent was,

I Aan de waerhe
 der kinderen fchou
 zjht Leven, zj
 fchou by op zj
 de te gelykto,
 of vafchredy.
 daktus en drie
 Levens hebben
 der mid delben
 Raetwill berit
 of onvafchredy.

2 3

I het meek n
 en zjner wafch
 en letter verfy
 der fchou hony
 fchou.

I de wafch,
 Paulus Not.

3/ de men
 Charpentier.

du het eest zjner hart getoelke had, jo
 draop by ~~het~~ hart bejftald geret
 had. Ten was dit mettedad het
 gewal met dier kraep, wie onbeldey
 beaht mit allen door, den glijndey
 Leid met het vafch leet, alz hij den
 de kerebelingen der natien draeg
 zag, maer oft door letgeen hij van
 de vafchlandfche Lefchelen en
 Landontdelken mit oter gonden
 eenw met queldruft gelye had,
 maerly geprikkeld word, de
~~dat~~ op zjner zevende jaar van die
 dertieny en het oter vaderland ge-
 tuis van gewent, en vrient, onder de
 Leiding van oter vaderland deen
 vafch gundel onleer, het natien
 gvent fchou was ontrikkeld. Maer
 het beter inzielt in deen leetfch oter
 in de vafch anlag van den kind, en
 in de aard zynel gwen, beftende
 Ten vafch een gelykeden leetfch
 en den godsmiltlye den vafchle hem
 vafchle den vafchle predikar te. Maer
 by, en een vafchle fchou dwoerde te
 hebben, op de vafchle, waer de later
 honyden J. Bofcha zjner vafchle vafchle
 en de vafchle Lillefchou zjner leetfch
 rector was, van fenerter te fenerter
 bevordel en te jaerlyt jien het vafchle
 overlade word; alz hij, op zeventien jef
 leetfch, onder de vafchle beid en leetfch
 en godsmiltlye ten het Athenaeum
 vafchle

"reëling e bewaarding" meesters, naar
 Tolley, Schiller en Dr. Lamartine
 van zijn hart. Met deze, deceptie bij;
 Int de eerste voor al; e. het stand
 opproepens dat by die verschillendste
 model van hiërarchie, maar floor by
 hen evenlang ^{voortgevoert of afgevoert} als een model ~~van~~
 zijnen opvoeding. Wegens "de duivels
 indringing der gedachte" en d. heylig
 over taal e. vorm, die by hen
 trecken te, maar is by es op bedacht ges.
 : spreekt ^{nochtan's} "zijn Geestigheid e. reëling
 de verrijping van het vriej stadien leven
 Int het prakties opteelen in d. maatshappij, e. de verhouding
 verstaan sedem van een ontfang aubh. physisch, "Zonder
 de duittgeent uit d. doorden", echter ~~in d. stadien~~ in de
 eest fase een prestand in d. beoefening der ^{aan te hebben} basis te hebben
 d. weeg gebaekt. Dit blijft int def. den ^{van d. stadien}
 de ^{mede} ~~reëling~~ en ^{van} ~~reëling~~ (1890-1898) eenig geult
 opheven is dat allen in 1881 by d. geboortevanly, eerste
 kind, a. reeds wa by "ad president te Epeken gewest
 Zonder uit als dulten te hebben uitgegeven, ten by en een
 sticht in de Celliope geplaatst te hebben,
 eent door een gunstige reëling in d. Gids, e.
 later door een preedles e. herhaald ~~ge~~ bijeen
 de redactie als gedwongen werd int zyne
 stichtpleat d. Ophef te komen. Zin eent
 zelfstandig opteelen was te jare 1882, op het punt
~~van~~ het veruipen ^{in de} te ~~van~~ stichtpleat W. Landy
^{van} die van Leiden, int zyn sticht
e. Theozmes.

J. Lio:
 Gredint.
 E. v. v. v.
 W. v. v.

4
In Zijn Academiesaal had de
Aultades Middel, ook men het verwoy
Lyns Doctste hopen, groveice. Een
entice fuden te, den ander, een
Academys proeffbuigh he dde
or de Par enlyheid ten veraden.
Maar

NO 46

hem rustig, mer dan als bijzaak en
Rimst te beschouwen, welke de
meest geliefkousde uitpauwing
zijner jeugd en jongelingsjaren waren
was en die hij in zijne mannelijke
jaren nimmer den ophouden te
beminnen.

De Johannes en Theagenes, en dichts:
verhaalt in de vorme der feert een
tiental jaren, in Neel-land die
ontwikkende romantische school,
en waars an Jacob van Lensep.

Walter Scott nagavegd, met zijne
Nederlandse Legendes hier het
voorbeeld gegeven had, werd wel
ontvangen, en heeft een vijftien uitge-
va beleef. Men vond het onderwerp
de bekende berkeijke legendes van
ontwaeking van de Apostel Johannes
met den Roover-jongeling, het een
door Clemens Heyndericus van
Laald, wel gekozen. Men zag er,
bij het liefelyk morgenlicht, waarin
Luz de eerste Gormente van Christus
verdoet, de tromp der Christelyk
Lijden, in der geliefden persoon van
den Apostel de Lufoe. In gang
an verhaalt ging, door te veelvuldig
ontwendingen en diktelyke bespre-
gingen afgebroken, wel wat te
ragelyk wort; de karaktere en turkhe-
eig, de opvatting en ^{aanwijzing} uitdrukking
den gewoelstaftanden liet te
dusken over, na de kracht van

taal, de kunst van woorden, de vloed
worden, flecht des zeldes dan een flapper
of tridiaal heikende vlegel en men
glukkig zijn ontferd, de bevaldege-
leert diktelyke schieding van
plaatsen, te doen en in trofclijne deen
werde en pary bewonderd. Nijpke
had de dichte Lutz heen en deen
dat ^{te} veel in beeldspraak begegeven,
die zelfs in den mond van een van
Theagenes' afsphaepes met totgen
Lellen, in een druzen oogelcike
en triphartie van vijf vitzegels had
doedig gemaakt, maar de Johanne
en Theagenes had duidelyk in dlicht
giffide, dat; voor al de ceuf drie
Langen van dit zijn oek waren in
de opzucht verhefelyk; dat de
kracht in deien deitler voor ranelyk
lag in het geest, ook door hem te
brecht beffhyuendes poedie gesond
wordt

atweer

in 1842
Van de Hoch. Konst. Akad.
in P. Kunst d. Verkoop
de gouden medaille 1842
van zijn Prose en Poet
Bewoning des Haag 1842
en door gelyk P. Chr.
Dierij? In 1843
van het Konink.
Genootsch. tot verdedig
in den Chr. Gode dienst.
de Gen. de Medaille
van de Kon. Akad.
in Tafelend.

en Schilderendes herte moet.
Luz, een volgend dichts werk den dikt
ap schitterende lys bevestigew.
Negen jaren, na de Johannes en
Theagenes, jaren, die hem vergind
haalden oot op aneug gelyk, men
dan een gilden Lauwer te behalen,
en waarin zijn onvergelykelyk
Stierbert en klaarste in 1844 behoud
geworden een andere tijde van zijn
Talent had in d licht gebracht,
te ju 1842, als de spandplaat te Lutz

of melodramatische doordraaad!
 de "profneming" om het verhaal
 in de proza en de dichtkunst
 te brengen was jammerlijk "mislukte";
 de aanprijveling der voorstelling
 had er weinig bij gewonnen; ^{jong}
 was de poëzie bevestigd het proza
 gebreken; ^{jong} de door het proza
 aangegevene geleerten niet meer
 dan uitgewerkte k. der dichter,
 gelijk hij in zijne voorred had te
 kennen gegeven, genood had, en
 greep uit onder die ons eigenaardig
 wiskunde te doen, hij had geen
 blift gegeven die hiel bijrepen en
 dat overhalen optraden te hebben;
 Ter hij dichter, als een van de vrouwen,
 almede het geval pleet te zijn,
 gebleef had, de eenen van
 de Leemansstapel gevestigd en open
 = drukt te hebben, de overleving
 van het laatste verdien der beleving,
 in de Jan Andrik, de "nordwillig
 onware schildering van de gansche
 toestand door verkwijping van de
 oorzaak de ramp" was daarente
 het middel niet; maar ook
 de goedertierige trekking welke
 de dichter gemeend had ad. zijn well
 te kunnen bekennen, ^{aan} pleet (dezen bevestigde
 haer doe te krijgen, door het onvolkomen,
 en daardoor vaeplee van en voverienig.
 -leestgevoel

2. heids geroef, hetwelk ~~is~~ bij het ~~aan~~
 op een ~~al~~ redoude te bevesten
 Land, der voort der ontfeytheit
 pleet te kunnen ontbreken. ⁱⁿ ~~de~~
 Jotgieter, in die "Gied", waaraan
 3. ginstige eenen en later een ~~medel~~
~~afrijen~~ der Redactie hem ~~aan~~
~~gevoegde~~ "gellwongen" had uit
 zijn "Jhuigpleats te vorkpin te
 komen", en waaraan ⁱⁿ ~~hij~~ medaar.
 = beider geworden was. (Jg. 1847).
 de gestring bevestiging vond eenige
 beschrijving van tot het uitneken.
 In een overbeel even den bevestigde
 zijde. de ingehakte bevestiging
 vorder, als te deele ongegrond, te
 deele overdragen, al ^{te} onbillyk,
 afgewezen. Het diestfuk der, een
 der beste poëtische voortbrengelen
 van het laatste tiental jaren, als
 een "hoore manifestatie van een
 eigenaardigen trant der dichter"
 gehandhaafd. Laat; ^{van} ~~de~~
 Alberdingk, ⁱⁿ ~~de~~ "het letterleem"
 maaschrift, ^(Jg. 1848) ~~dat~~ het zijn, dat
 der Haar vele mindere schilder is
 de gemiddelde stand, dat hij den
 den mist om zich wat onder Gaanij.
 pende ontfandigheden in hart en
 ingewanden ingaat stiep op te
 vatten en onderfcheidelyk over te geven;
 een schilder van natuurtafelen is
 hij in de voortrefflyke mate en dik
 is

voor een mens geweg. "It heb
billijk, weg hij, trahaen en Guadix,
een groot schilder zowel der te
Hellas, in dien hy als een groot heilige
Strom wil vabulden, en hij heeft
en nacht van wachen om zijn tafel
teek, al dreigend, uitgepreide, en hij
heeft de vanden alle traten, den
See tot d'alle baren doe op zweepen
en alle steinwand schreien en dwalende
dewels door voortjagen, en hij heeft
en snelle blikpen schiet de zwarte
wakenmanen door doorklieven,
en hij heeft een roefig dem-effect aan
den gesichteinden geschilderd, en
daartegen, in de vorte, een teeleleone
vischepspint door uithomen, met
aan flarden garenen zeil, geknatten
markt en tel hemel schreide tekening,
op het punt van door den afgrond
inzwolgen te worden - is het billijk,
wanneer hij ons die natieën heeft
geschilderd, en hij heeft tot verheering
den het effect, op den voorgrond een
Landtong verbeeld, waarop een vishere
kraep smit zijn zussen gebnieda ligh
die het phonipel aanstaren, en niet
dote, waan de armen hen te stakken,
of te stude, of van het fel opteeteren
vabstrig, waarop hun vader een from
den gaven dricht te worden, is het
billijk den amschilder en een verrijt
dich te maken, dat ons het geleeat der
kinderen

14
464

15

kinderen niet vertoond is, dat hy x⁹
om van Gattier, laet dien, dat de
figuren zoo niet gebijndene tijns
al de teellouze natieën, dat de
minder fraai en uitwaing gotecheid
zijn, dat de figuren ~~zoude~~ ^{den} teefbilden
bywerk bleven?" Wat het verbeering
van de oorzaak der camp betref, dit
was mit quede en nijde, diev deren
beoordeneaar antwikkelen, redeneer
alens gphieel, en om het godclerfig
bewaaren tegen de god. diantree stelling
van het nichtstuk bleek, bij racleres
dephorewing, ongegrond en niet mis.
verstand vortgeproten.
Hoe het zij; tenijl, onder de kunst.
en kenners, gheiken en tegenspleiter die,
alens lieten hooren; bij het public to
dad de dichter zijne zaak eenen
lang gewonnen; het liet dieh zijne
beoordering over het ghele, den geen
gegronde of ongegronde bewaaren teg,
delt of delt antnemen; de een
oplage van S. t. Paulus Nots, werd
na d. andere uitverhoekt; de
wegkepende schildering van het rijke
en verrijkerde Java (I), de heulph
Apostrophe aan Amerika (14) was
op aller lippen en vernemingsdijde
dich en alle. bleven beringelien, en niet
stelt als proem van te staars "lige
aardig. dulttrant," maar van u. uen
oprielt

15

752

de stem der doodsduy, "Beveent u!"

22.

In beestgerant in 't kareg kleed,
Die het ontvelling dreight, hoe ook de fecter kening,
en die, in dit jaar '89, waarin mee de
krijg ontvlansid en het opvoer dreight,
Laer strijdhar ~~was~~ ^{was} hun dijnende
affers, hare tencleuwendem, in eeven
recht verfleet, daer strijdhar eend.
voert

Inet Luvarden aan haer circelen, te kniel,

En me moog weigjen over ee voffentoon, te kniel,
By het ~~omwipen~~ omwipen van wets
softekelt het dy, "de Konyngmaest"
den dross" op aarde blyft heid
haver; mer die ook - aangijpend
wading! - du ~~erit alreos blyft~~
drit alreos, ~~du~~ ^{die} niet alreos
wreed is, du erit alreos blyft

de Engil uit de hergg,

In vaak de laatste traan, mede aggd of koub
droggel

Soer 't menschlyk erf op aard geveend;

Di niet slechtigheid, mer ook becreent,

De lere, lerne fanebrengt, soms binen luttel dagg;
van oek, beroemen kan:

du ~~lygen kan~~

Ik heb het fpreidend kind wient of dy, merde kagedag,

En me met dankbe, knellach

Ik zalij, haer kind verkenel, ecelstagg,

Die fpreer het merde dag herage;

"In digh ge o hoo in Gort geie."

Ik merdt 't fting gelaet en fprat: "de Cholera."

230.7

L

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[p. 263

De toegezagde Zangen van wegens Leefde
 verspreiden metten raad in het wegens jaars
 (1848); en niet derder een welken Indereghe
 in Nieuw Gedichten. De bundel heeft met
 hetzelfde signet als de eyste, doch waarvan
 nu in de voorrede, die aan Tollema
 gericht was ^{zynde} niet overbodig, verklaring
 gegeven werd als de voortelling van een
 jeugteligen Zanger, wie Poëty romantisch
 door den arbeid der phont natuur is
 bezield is geworden; en het alzo Kiel
 dat de dichter de leem door zine eyste
 bevoorkeers aangenien pleats en
precieert om zine Red aangenien.
 Tegenom den titel word zine belgelyk
afweyde griew, waarin het letter
leied publiek ort leeds door den
Mutualen van waarin
 zyn was geplaat
 gureit, in de gelegenheid giffel was
 kennis te nemen, maar nu met het
leied van den leied
leied best waarin het
 de konig leied had in 1849 zine best
 te verspreiden. "De muft dat de leied
Gedichten, waarin de leied ge.
leied onbekend." zy leied het
leied waarin de leied zine leied
leied vertonend, zine leied leied, leied
leied leied, maar waarin zine leied
leied; dat zine leied leied leied

7 Gordya der heemlen wordt gebeten;

Het schaduwbeeld der Naachtvochts

Prakt reeds het godelen vinnend in,

En breekt de stralen bron, om 't hoofd der kon geween.

En staen 't plechtlyk herenpulscien,

De gouden draagpauze in de hemelen

De kon, gekroond als kaler meent,

't Hof van schokken 't maan 't kerkje der heemlen

Jaaron Silven roeken zwepend

Lien uij met gonder doornen staen.

He goed (de gres)!

7 't Hof over Mekha's maan om 't hoofd der heemlen

En dwerf schenking lang 't aardrijks werd aapend,

Toe de in verblutten glas in 't Oosten overstraald,

O Sonne der Gerechtigheid!

Toch blijft gij 't wareless licht, dat, som over 't ong

Nas met dijn gloed herneent, en nocht in raelt

En eend tot 't aardrijks wippen polen

Met onverdwippen liefter schijnt.

En uitnemend de schets van de uitwerking der overkomme
verdwippen.

7 't morgenrood rook avondgloed

Dat in, met flapneem gles, de godel's schenken doe

Maen kend en viltend lukt, dat condemnt lang

de daken -

Het godel, komt my ceter over, wat 't lang tijt

Langzaam ~~aan~~ gerecht te sien.

437

+

in het academisch jaar 1859/60 ^{waren 20} ~~hield~~ ^{bis}
 hem de parces om het lectoraat in be-
 stouwd geweest, en had hij die op den
clius databii met een alwice heurijp
Satyris recederemq. de historia religio-
sis Chintanaco endole, van Lynn opveeren
 overgeeragen. In 1863 had het in
 d' licht verprijne van Pénau's Vie de
Jesu, hem aan de eere gegeven tot het
doctent van een heutele volesingens
 om dat werk, te beantwoording op
Lyn intimende drijne, en in zijn geest
 van de hoogste na algeme vraag
Wie was Jesus. ⁹¹

fra de
 opveeren
 d' clius
 demopke
 Leijew

29.

Eerst in 1866, vijfde jaar na de Tweede,
 kwam een derde verzameling van Gedachten
 te Bernard ter Haas in Licht. In dien
 stoffenboek is veel en gewichtig geschied.
 Lijne, ^{in 1869} door het Haagse Gewestelijk
~~Vereniging van de Christelijke Goddelijk~~
 behouders Geschiedenis der Kerkherworing
 in Tafereelen (in 1864 reeds voor de vierde
 maal herdrukt), zijne krachtige mede-
 werking aan de onder zijn Redactie
 door in overeenigging met Prof. Moll en
 Dr. Swame in 1852-1859 uitgegeven
Geschiedenis der Christelijke Kerk in Tafereelen,
 en jekst 1861 geschiedenis der
Christelijke Kerk in Nederland, ^{in Tafereelen} waarden
 hem in 1854 te als de, waarden
 spijter en Noyards aan de Schuyff
 Hoofdfout aan ^{met} geversen, en in een Latijnsch
Rederwijf der dijnig van Danc Jaer te houen
draaidig had by den in dat jaer
zijne in gebeuen zijn professoer
in Kerkgeschiedenis en Moraal, in opmerking
Andium his notis diebus archipime
conjugendum "aarvaard" te zo winig
tekenen van leven te zijn Muse in
let laayn ten of waerfel jaer te geuen
dat, meget zijn eigen verblainig, " te k
vermoeden er thou gewetnes heen dat
het de in te en zijn nieuwe in te te
lyke loophaan, zijn loophaan accidit
Leo

Rederwijf der dijnig van Danc Jaer

tot dat ze op, een dwarsled pfeffaak

42

Isa u tij? Ly velerwee.
Klont den een zilver breet - gee geb?
Is dy vorzewolgen? de leeuw.
Kien staat sy op dien ypheloung daer,
Met wrappend kleed a fladderd haer,
En de arm gebogen om haer borst
Toekt dat dij t kind hog tocht.

En Orjantek nog!
Ein prong, en prong dient hog gewaag,
Die al de kracht der wanhoop vraagt!
En prong! Dan staat se op t ooverkeel;
God lof! dy in zwaad.

de zwak dijden ra den duiter in een
stake reiging tot beooppaaligheid. Daarom
Lijf Lijne bette stikken die, waam hy
dink, die da kien den kengel aanlegts
tot een vaten, regelmatige deultvorm; ^{in de vaten}
en ene grietblynde waacht, korte
over regels, volmondig eijner, waam
dy dink ^{aan} even gemabbelyk, men met
in vellekewip. Zelfbijperking bevrege.
Tot om an dera beleumiereid Lijf Low,
en om heid niet der heilrewee; en hy
waam hy a den dit meest waegh.
praant dy dit bett dijn traecht. Het
duttum van Elre's dult is bysonder
gebruyk om het andewirp; de indorting
in de chaafte zegel doet byna slag op slag
en eet compleet Lijf, zittewirp. phom
dunpken nergens der fheledeentje, en waam
die dit En zittewirp ligt de dantwort pfb
met d ytkont om haer spil.

43

23
Troenen van Weemwee a Noies brengt ont
den bindel, waer ondat in de ceffpleaaf
die volke kan het maathlyk valies van
de kuisrow Lijf jengee die Noede Lijne
kunderen, der ~~hele~~ ^{hele} echtgroot ~~op~~
ontloot heegh. My diee ~~kan~~ ^{kan}
ja ~~ta~~ ^{ta} an den avond in het jaer,
waarin dy hem ontvallen moet, (1881)
dremoldig peinsende dy het potte
Lijne ontpleene, en jengdijen Ceethel
gufhelderd, kan ~~Wegman~~ ^{Wegman} ~~en~~ ^{en} ~~ha~~ ^{ha} ~~haer~~
dood. My heeft ^{ten} ~~dat~~ ^{hoor} ~~in~~ ^{stewen}
en kerlewee, an ~~de~~ ^{de} ~~hele~~ ^{hele}
At t strew en kerlewee in het rood
dat ik al de peenies der alpen heb dien
Lijne
At d avon den daver op haer spalen goot,
My heeft die bet dien

44

ontinken en verphten,
verwelken en tot flauwe bloes kerfheld;
Maer dien (haer) traecht verpuelken en
verliesten,
At lentepneue, die, par gewallere,
smelt.

1883

Poch, beved liet, gephud den ewigpau.
Gernacht bleuew! heeld God a opanint
is mocht de teel deet beviets phom mieuwe,
Gode adaltrief beheldt ge op d aange
deelt!
Maer nu!
! Is al oraly; myn ween e mijn kofey,
My bideen a myn danke an uw tij;

58

Afdeeling van deien bundel de Winters.
 Prentelingen, Van de verzen onder dit
 opphijft aangehouden zijn sommige nog
 in te recht, dan bij een gedeelte verblijft
 in 't Gramhage, en overige 't Vesp
 gephreuen. En zijn vertelkenge or vier
 de maat naar ^{en te beaard} Freeligplatt, Geibel
 Gerok. In oopronkelijke Troes het
 Hart dat met de vrienden treent, met
 de Lijer den Lijst, in eigen leech deek het
 de beste Troes met k' krooffen, de jeugd
 Gaarne by den ernek de leeuw bepaalt,
 in by de graven van geliefde deewen,
 op eigen stevens bedacht, maar
 tot u Lyr Caath plagen voortboort en
 vaelvuld, door aentkunst e natuer.
 Schoon kloppen blijft. In nog e Lerecht
 gephreuen bespitten bij Lyr affreden ce
 Stroplereuen met en bramen afstheidgroch
aan Lyr leeliger u Meiden (17 Dec. 1874)
 die is Velp, vangen aan met en lied,
 Lerecht ons toont dat ort het buiten leeg
 Lijne verdregheden hebben kan, en
 de vrentvarenelijg, ort in -
 Lechden de lustlyk plech Lijne rust
 en Grijsen diekten de Lier in de handen
 van Weringe, traan hij u een geest van
 Sandalister de boepken door Lich
 trokken u de bramen om'ankden, en de
 Luivering de, by het Aruzen de de hak.
 Lijde, door 't rond rick Lijde aan Lijne ten
 der jeugd af aan voor ten Lyr sympatie,
 Lijde Lijde mededuct by en ongetrouwen 21. Feb. 1874.

7 ^{de vriendelike}
~~Lijne jeugd~~
~~van~~

59

Ward hi ort met op de geuueghe ten gheest? 31
 Hang waer doe ort de opgeuechte,
 daityke, geredige, tone aan, waarmort
 op hare nog sent rechtlander verpandeg
 een leen kleid aenten begrout wort, dan
 me als jeugdijg "heie oeg des" u Lijne
 Gledent, Refugium of ghedew de
 Lijg voor den Leueghjaniger Groch
 duden, andants hare jong jaren, loo
 goed is de oentroude, ^{in de jeugd}

Ach! ort at son e bh beginnen,
 Anpeid op mijn onder dag!
 Lijne het het gheteken linnen
 door nu sorg rick voor mij leg.
 Ach! de land en de aerd deien,
 Met Lijne plep en knipend ten w.
 Na den somben vintfeeling,
 Lijne met u, met helden lach,
 die en sorg noch smert wil weten,
 die mij duren doch vergeten,
 Jegg om mij gerkte,
 An Lijne dienk of p'entblad leg?
 (Lijne Lijne Jan. 1876)

Maar empten leed vergt een enthou
 lied, al de vriend, lechek Lijne aerd
 sinter, de vriend an mien de bicere,
 Lijne Lijne Lijne en thegnel en Lijne
 troden Die Lijne cel gericht. Lijne ges
 dact, de vriend, die Lijne
 Lijne baal bene allen,
 al de traustartige ^{in de jeugd} Lijne
 me het Lijne merk

Laatste Gedichten. i. Gravenhage 1849.
Kompleete Gedichten (Volksuitgave)
 3 deelen. i. Gravenhage 1840-49.
 De Kerk op mijn Verjaardagsfeest 1800-'80.
Amhem 1886 (niet in drie handdel.)

II Prosa werken.

De Heraclidarum Incursionibus in Peloponnesum earumque causas atque effectibus; eene commentare door de Letterkundige Faculteit te Groningen bekroond. Annales Acad. R. 1827.

Proeve van eene beantwoording der vraag: Welken invloed heeft het Christendom gehad op de Poëzy? bekroond door de Holl. Staatschappij van Jaan K. en W. H. H. al. 2. 1843.
De Geschiedenis der Kerkherwinning in Saperulen bekroond en uitgegeven door het Vlaagsche Genootschap. 1843. Twee druk in 2 dl. Amst. 1844. 3de druk ald. 1846. 4de druk ald. 1849. 5de druk ald 1854.

Hollands bloei in schoone Kunsten en Wetenschappen, bij het sluiten van den Eminenten Tiede. Twee eeuwen later beschreven. 1840. H. W. der Holl. Staatsch. Nr. 3. 1850.
De ware boven alles begeerlijke Eijnsheid voor Christus verkrijgbaar. Leerr. Amst. 1848.

Verpreide Leetiederen als: God van den Hemel zal het ons doen gelukken. Ziet hij bill. Zijn er ook wijzingen die zalig werken? in de Er. Leetiederen uitgeg. bij v. d. Wiel Amst. 1840-'53.

Woorden van troost en bescuring in dalen van droefheit en rouw. Fiental Leerr. Amst. 1852.

2de vermeerderde druk ald 1864.
De onwrikbare vastheit van het Godgeboorn
Afscheidsrede van Amsterdamm ald. 1854.
De Historische Ecclesiastische et Theologische moralis studis. his vortus: diabulo, arctissime componendo.
Oratio Trag. a. R. 1854.

De Historica relegamus Christianae incole, hoarismium spreth, hont sine granofino Ammro conbunentia, ac negligenda? Oratio Reet Trag. ald. 1850.
Noach's Offerande na den Londolock. Leerr. na den Oct. 1861.

Offergave. Versameling van verspreide en onuitgegeven opstellen aan het gebied van Kunst en Letteren ontbent. Amst. 1862.
 "Wie was Jesus"? Fiental voorlesingen over. "het leven van Jesus door Ernest Renan na de opening der Academische lessen gehouden. Amst. 1868.

"Van God onze hulpe." en Wijshheit en over. Logarapemen. 2 Leerr. bij de opening van den Academ. cursus. Amst. 1864 en 1870.
 "De wachters op den muurjen." Leerr. op het Verjaardagsfeest 1867.
Gedachtenisrede bij de 40jarige Evangelisatie. Amst. 1870.

De Historiographie der Kerkfischiedenis. 2 dl. in 3 stukken. Amst. 1840-1845.
Afscheidsrede bij zijn aftreden als Hoog. Meester in de Godgelukheit. Amst. 1845.
Onder zijne Redactie in vereniging met die van den Hoogl. Moll en D. Swakke, Verreken geteund door een aantal medewerkers, vrijly

het uitgebreide werk: De Geschiedenis
der Christelijke Kerk in Tafereelen in
5 dl. kb. fol. Amst. 1852 - '59 en later
de Geschiedenis der Chr. Kerk in Neder:
land, 2 dl. als 1865 - '68. Vooral in het
laatste werk worden een aantal stukken
gevonden van zijne hand. Ook in het
Christelyk Maandschrift voor den
Beschaafden Stand leverde hij vele bijdragen
en in de eerste jaargangen van de Tijds-
schrift schreef hij, hoewel naamloos, onder
verschillende recensien, toen hij nog deel aan
de redactie van dit Tijdschrift had.
1 Geschiedenis der Christelijke Kerk in Nederland.